

den næste — kan fremsætte Lovforslag herom; men det bliver i hvert Fald ikke om en Ordning med dobbelt Tilsyn; det kan vi ikke have. Har vi et Fag i vor Folkeskole, maa der være eet Tilsyn dermed. Det kan maaske blive noget mere alsidigt end Aksel Mikkelsens Tilsyn, thi jeg skal indrømme, at han i mange Henseender er en stejl Mand paa sit Omraade og holder stærkt paa det, han mener er det rigtige.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) oplæste et Brev fra Ministeriets Konsulent i Skolesager. Jeg kender ikke dette Brev og kender i det hele taget ikke Sagen, men saa vidt jeg kunde forstaa Brevet, maa jeg sige, at det er neppe rigtigt af Ministeriets Konsulent, hvis han udtaler sig officielt paa den Maade, idet det er klart, at Konsulenten maa støtte den Lovgivning, der er. At han privat har en anden Anskuelse, bliver en anden Sag. Det har jo vist sig i den lille Udvalgsbetænkning, som jeg har ladet Ministeriets Embedsmænd udarbejde om en eventuel Nyordning af vort højere Almenskolevæsen, at man der meget stærkt, ogsaa fra Professor N. A. Larsens Side, har gjort sig til Talsmand for en Deling af de forskellige Skoleafsnit paa et andet Alderstrin end efter den nuværende Ordning, hvor Delingen finder Sted ved 15 Aars Alderen — nu ønsker man, at den skal foregaa ved 14 Aars Alderen. Jeg fik Indtryk af, at det var noget saadant, der havde givet sig Udslag i dette Brev fra Professor Larsen, men det bør han jo ikke skrive som noget officielt, thi naar der er Tale om officielt at raade under de nuværende Forhold, skal man selvfølgelig holde sig til den bestaaende Skoleordning.

Jeg vil gerne med Hensyn til Sløjdsstriden gyde lidt Olie paa de oprørte Vande og sige, at man af Hensyn til den Mand, som har gjort saa stort et Arbejde, maa have en Smule Taalmodighed, saa tror jeg, vi nok skal faa en Ordning, som vil være tilfredsstillende til begge Sider. Det er ikke min Mening i mindste Maade at ville skade Askov-Nåas Sløjden, og dersom jeg, som sagt, kunde eller vilde offentlig udtale mig om de Overvejelser og de Handlinger, som har været foretaget af Ministeriet, vilde det tværtimod kunne ses, at der fra min Side flere Gange har været handlet til Gavn for Askov-Nåas Sløjden — det vil jeg ogsaa underhaanden nærmere kunne meddele de Medlemmer, der maatte ønske at vide det.

Det andet Andragende, der foreslaas henvist til Undersøgelse og Overvejelse af mig, er Nr. 5 (Bet. Nr. 20) om Statsbidrag til P. C. Kæmpegaards Pleje- og Optagelseshjem paa Faarupgaard. Den ærede Ordfører udtalte, at det jo nu ganske vist er under Overvejelse at stille ret store Beløb til Raadighed paa Finansloven — der er allerede gjort noget i saa Henseende — til Udvidelse af vore Aandssvageanstalter, men at en saadan Udvidelse vilde tage lang Tid, og naar den var endt, vilde man rimeligvis igen staa og mangle Plads. Men heroverfor maa jeg sige, at det tror jeg ingenlunde. Der er stillet Forslag om Oprettelse i Aar for den sjællandske Aandssvageanstalt af ikke saa lidt flere Pladser end Antallet af de Personer, der er opførte paa de Ekspektancelister, vi i Øjeblikket har, og for Jyllands Vedkommende af et Antal Pladser ved Vodskov, der er ikke saa lidt højere end Antallet af dem, som man derovre har paa Ekspektancelisten. Derfor tror jeg, der i Øjeblikket er Forslag fremme om en saadan Udvidelse af vore Aandssvageanstalter, at Staten vil være i Stand til fuldt ud at efterkomme de Krav, der maatte stilles til den. Det maa naturligvis tage nogen Tid, men naar man har udarbejdet et saadant Forslag, har det dog været, fordi man mente, at det var bedre, at Staten tog denne Sag i sin Haand, end at man overlod Omsorgen for de aandsvage til privat Foretagsomhed. Og hvorfor har man gjort det? Fordi Sporene paa Sindssygeværnsnets Omraade skræmmer og skræmmer ikke saa helt lidt bort fra at gaa til private Anstalter. Jeg skal ikke komme ind herpaa, men blot sige, at alle i dette høje Ting sikkert vil have i Erintring, hvorledes man i sin Tid, da Spørgsmaalet om den private eller kommunale Sindssygeanstalt i Sakskebøbing var oppe, kæmpede for at komme bort fra den. Det er naturligvis den Slags Betragtninger, der har bevirket, at Sundhedsstyrelsen paa det kraftigste har fraraadet, at Faarupgaard skulde benyttes til Plejehjem for sindssyge. Den oprindelige Tanke var at bringe baade aandsvage og sindssyge der, men Sundhedsstyrelsen har tilraadet, at Anstalten alene brugtes til aandsvage Mennesker. Men netop de samme Mangler, der har klæbet ved den private Virksomhed med Hensyn til sindssyge, vil meget let komme til at gøre sig gældende med Hensyn til aandsvage, og i de Vejledninger, Ministeriet har faaet i saa Henseende fra vel nok den største Kapacitet paa dette Omraade, vi har herhjemme, og tillige en af